

عنوان مقاله:

عوامل پرخاشگری دانش آموزان و راهکارهای آن

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی نوآوری های اخیر در روانشناسی، مشاوره و علوم رفتاری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

رضا سلیمی - هنر آموز رشته تصویر برداری هنرستان کار و دانش

عباس بهبودی - آموزگار تربیت بدنی ناحیه یک تبریز

معصومه مولوی - دبیر زیست شناسی و سلامت و بهداشت و انسان و محیط زیست استان گیلان، شهرستان لاهیجان

خلاصه مقاله:

چکیده‌گاهی دانش آموزان در دوگانگی و تضادهای درونی قرار می‌گیرند. یا بهتر بگوییم، گاهی بر سر دو راهی‌هایی گیر می‌کنند و نمی‌دانند کدام راه را انتخاب کنند؛ و این حالت آن‌ها را دچار تعارض، اضطراب و خشم می‌کند. عده‌ای دیگر در مقابل ذاتی بودن پرخاشگری اعتقاد دارند که فکر ذاتی بودن پرخاشگری برای انسان خطرناک و مخرب است زیرا داشتن چنین فکری سبب می‌شود که پرخاشگری مانند میل به غذا یک واکنش اجتناب ناپذیر تلقی شود بنابراین انسان در کنترل یا کاهش آن نمی‌تواند نقش داشته باشد همچنین این گروه دلایل فراوانی را مبتنی بر اینکه پرخاشگری منشاء غریزی و ذاتی نمی‌تواند داشته باشد ارائه داده‌اند به همین دلیل از نظر اجتماعی هم قابل آموزش است هم قابل پیشگیری و کنترل این گروه دلایل خود را در این باره این طور برمی‌شمرند: ۱: دشمنی ذاتی بین حیوانات وجود ندارد و آنچه ما در این مورد می‌بینیم آموزش‌هایی است که والدین این حیوانات به آنها داده‌اند. ۲: وجود کروموزوم اضافی را نمی‌توان دلیلی بر ذاتی بودن پرخاشگری دانست، کروموزوم اضافی سبب افزایش و درشتی اندام می‌شود ولی چه بسا وجود اندام قوی و قد بلند از نظر اجتماعی خود یک امتیاز است و این گونه افراد را به عنوان مامون، آدم کش که حالت‌های پرخاشگرانه را به وجود می‌آورند باشند حال می‌توان عده‌ای از پرخاشگران را یافت که فاقد کروموزوم اضافی نیز هستند. ۳: تحریک الکتریکی هیپوتالاموس در مورد حیوان وقتی موجب رفتار پرخاشگرانه می‌شود که او در برابر حیوان ضعیف‌تر از خود قرار گرفته باشد اگر حیوان در مقابل او قوی‌تر از وی باشد واکنش او فرار و ترس است نه پرخاشگری. در انسان نیز حالت هیچانی عصبانیت و پرخاشگری بر طبق نظریه تحریکی-شناختی ناشی از شناخت فرد از کلمات و مفاهیم به عنوان ابزار عصبانی‌کننده و توهین آمیز استفاده کرد به همین دلیل ممکن است از دو فرد یکی در برابر شنیدن کلمه‌ای عصبانی نشود و دیگری در برابر شنیدن همان کلمه عصبانی شود حال آنکه اگر پرخاشگری ذاتی بود بایستی هر دو نفر عصبانی می‌شدند. گذشته از دو گروه اصلی مطرح شده، گروهی معتقدند که رفتار پرخاشگری ریشه در عدم فرصت یادگیری دارد، یعنی کودک به علت اینکه فرصت یادگیری نداشته و یک موجود ناپخته است، نمی‌داند که نسبت به یک محرک چگونه عمل کند لذا ممکن است به صورت پرخاشگری از خود واکنش نشان دهد. لذا این کودک باستی به مرور یادبگیرد تا چگونه پاسخ محرکات را به صورت مناسب دهد. (نوابی نژاد سال ۷۳ ص ۴۲ و ۴۳). گاهی رفتارهای پرخاشگرانه ناشی از یک احساس ناامنی است که در حقیقت این رفتار یک پاسخ دفاعی به وضعیت ناامنی است که در آن قرار گرفته است. یک کودک با ابزار دفاعی که یک حرکت پرخاشگرانه است از خود دفاع می‌کند تا وضعیت ناامن را از بین ببرد.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه: عوامل، پرخاشگری، دانش آموزان، راهکار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1522813>

